
DEILIG ER JORDEN

Befolkningsvekst. Havneutbygging. Industrivekst. Det burde være optimisme i Berlevåg! Men jeg er bekymret. Er våre folkevalgte i stand til å håndtere kommunen med stø kurs framover?

Jeg har i lang tid forsøkt å nå fram, på korrekt måte, om at jeg ikke synes administrativ eller politisk ledelse har fungert godt nok. Jeg har påklaget saker som etter min mening har fått slett behandling. Men jeg har ikke blitt hørt. Når vi nå har sjansen til å starte et nytt år med blanke ark prøver jeg å nå fram gjennom lokale media med mitt ønske om at det må bli mer ryddige forhold.

Det har lenge vært behov for opprydding i kommunale prosesser, og jeg håper det arbeidet som nå er påbegynt vil bli fullført i alle kriker og kroker. Etter min mening ligner Berlevåg mer et oklokrati med tilslørte prosesser enn et demokrati. Skal det bli stuerent må det skitne vaskes helt ut. Det er kommunestyret som er ansvarlig for at dette blir gjort.

Som skoleleder er det min plikt å varsle om at dårlig styring over lengre tid begynner å gå alvorlig ut over de eneste i samfunnet som ikke har talerett – barna våre.

Med full respekt for folkevalgte politikere – det er krevende å gjøre vanskelige prioriteringer og vedta trange budsjett. Men med full respekt for velgerne – folkevalgte plikter å gjøre seg fortjent til tillit! De bør lytte til folket og være åpen om planene de har **før** de avgjør saker.

Det er dette vi lærer barna hver dag på skolen; Lytt til andre, og vis respekt. Skolen har invitert politikerne inn flere ganger, bl.a. til fellessamlinger, men ingen har vist seg ennå. Kommunestyret har selv laget en tiltaksplan som har vært gjeldende i tre år, hvor de skal besøke skolen og invitere elevrådet til rådhuset, men det har ennå ikke vært besøk eller invitert én gang fra politikernes side. Som skoleleder har jeg til dags dato heller ikke opplevd én gang i inneværende periode at politikere kommer og spør etter faglige råd.

Men noen mener de vet nok til plutselig å kunne fjerne en lærerstilling.

SLEKT SKAL FØLGE SLEKTERS GANG

Et bærekraftig samfunn må ha barn. Vi har en skole å drive i Berlevåg. Jeg og lærerne har arbeid å utføre som må gjøres korrekt og skikkelig. Vi har barn som trenger hjelp til å få kunnskap og selvillit. Hver dag står våre arvinger opp og går til skolen med håp om en god dag. Barn som skal formes til å leve selvstendige liv og en gang gi tilbake til samfunnet. Det ligger et enormt ansvar på kommunestyret i å ta sin oppgave som skoleeier alvorlig.

Det høres ikke ut som en uvanlig sak i seg selv å måtte fjerne en lærerstilling. Det er bare at nedskjæringer har skjedd så mange ganger at skolen ikke lenger har noen buffer å gå på. I Berlevåg betyr dette at flere barn nå mister sin ekstra hjelp til lesing og lekser. Sin ekstra mulighet til å få tro på seg selv i læringssituasjonen. Barn med spesielle vansker risikerer å ikke få oppfylt sin lovfestede rett til undervisning. Skolen får rett og slett ikke nok lærere til å dekke våre barns behov.

Hvorfor velger kommunestyret å ta fra barnet en voksen når det finnes andre måter å spare penger på? Hvordan kan politikere opptre med slik arroganse at de ikke følger råd fra skoleleder om andre løsninger? Hvordan kan "ansvarlige" politikere bare si at de vet mest og best, når de ikke en gang har spurt?

Hvis man som politiker ikke greier å forstå dette gjennom klartekst i flere saksutredninger – hvorfor spør man ikke? Hvorfor orienterer man ikke foreldre, arbeidsmiljøutvalget og fagforeninger på forhånd? Hvorfor opererer man som folkevalgt på en tilsynelatende skjult og dermed uærlig måte?

Berlevågs befolkning har krav på å vite at det er mange saker som avgjøres på skremmende dårlig grunnlag. Fra talerstolen i kommunestyret viser folkevalgte til rykter og gjetter ut fra tilfeldig kunnskap i stedet for å spørre fagfolk og respektere informasjonen de får. På siste kommunestyremøte i desember føyde **knebling** seg til lista over uprofesjonell håndtering. Det er vanlig at fagpersoner blir bedt om å gi muntlige redegjørelser i møter. Også denne gangen ble det spurt fra benken om å få svar på spørsmål om skolen. Men for første gang ble skoleleder nektet å gi oppklarende informasjon. I stedet ble tilhørerne vitne til at saksutredningen ble hoppet bukk over, og at vedtak ble fattet på bakgrunn av direkte feilinformasjon og gale antakelser. Hva er dette for noe? Lar man maktdemonstrasjon, personangrep eller hva det nå er skade en sak? Selv når det gjelder barns velferd? Er det slik man løser saker når man går tom for gode argumenter – hindrer sannheten i å komme fram?

Dette er bare ett eksempel på hvordan viktige saker for Berlevågs befolkning blir håndtert. Hvem vil akseptere at det styres slik?

FRED OVER JORDEN

Noen må si fra, og denne gangen får det bli meg. Det kan være at enkelte ikke liker det jeg synliggjør her, men da får det bare gjøre vondt. Håpet er at det skal føre til noe bedre, nemlig bedre kommunikasjon og samarbeid mot felles mål. På vegne av barna våre er det smertelig å måtte se på at vedtak blir gjort på galt grunnlag. Hvis en lærerstilling skal fjernes må det skje på en mer ansvarlig måte enn synsing.

Det er demotiverende å jobbe når man stadig opplever slinger i valsen på ledernivå. Jeg er lei av å se kameraderi, skjulte, personlige agendaer og fravær av saklige prosesser. Det er alvorlig når folk blir foret med halve sannheter og feilinformasjon. Jeg er lei av billige argumenter hvor barn vektes mot syke og gamle.

Det er trist hvis vår lille kommune skal drives slett og uprofesjonelt. Jeg er lei for at vi som er betalt for å ha fagkunnskap verken blir spurt eller hørt når saker skal behandles. Det er så enkelt å følge regler, hvorfor kan ikke bare alle gjøre det?

Vi er nå tross alt bare en liten gruppe mennesker som lever sammen her ute i havgapet. Vi er i samme båt. Men så sitter altså mannskapet på "Berlevåg" stadig og krangler om ror og seil i stedet for å samarbeide om å få båten framover.

TIDER SKAL KOMME

Jeg ønsker at 2014 – kommunens jubileumsår – blir et bedre år, et godt år. Voksne og barn skal kunne kjenne seg stolte av Berlevåg, og vi skal kunne føle at vi er del av et viktig fellesskap. De fleste av oss skal leve side om side her i lang tid, og vi burde kunne glede oss over hverandre og det vi får til.

Barna våre har rett til et positivt forhold til sin hjemplass!

Lokaldemokratiet må få virke. La oss få komme til ro her i Berlevåg, oppleve åpenhet og god kommunikasjon. Spør i stedet for å synse. Legg vekk misunnelse og spydigheter, og bruk heller energien til beste for fellesskapet. Bruk folkevett og vis folkeskikk, og la oss komme videre i lag.

Menneske, fryd deg over mulighetene.

Godt nytt år, Berlevåg!

03.01.2014.

Ingvild Sehl